

Pinksteren 2016: Rom. 5: 5: "Uitgegoten door de Heilige Geest".

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

GK 105

Gebed

Kinderen: Spons.

Zingen: LB 683 "t Is feest vandaag".

Lezen: Handelingen 2: 1-13

Romeinen 5: 1-12

Tekst: Romeinen 5: 5

GK 103: 1, 2, 6

Preek

LB 687 "Wij leven van de wind".

Wet + Jeremia 31: 33

Psalm 51: 5

Doop van Matthias Ferdinand Volk

Formulier 1

Gebed

Zingen: GK 124

Vragen aan de ouders

Doop

Zingen: Psalm 105: 5

Geschenk

Dankgebed.

Collecten

Zingen van de zegen: "Gebed om zegen" - Sela.

Kinderen: Spons.

Preek:

Vrede.

Dat woord raakt een diepe snaar in ieder mensenhart.

Wat kun je daarnaar verlangen: naar vrede.

Vooraf in een wereld die bol staat van de conflicten en de vluchtelingen. Het geweld, dat zoveel kapot maakt.

Of dichterbij huis: vrede in je huwelijk, in je gezin.

Of vrede met jezelf. Met wie je bent geworden. Met de keuzes die je deed. De zonden in je leven, die je koestert en tegelijk zo haat.

Wat kun je dan verlangen naar vrede. Naar harmonie. Naar Shalom.

De diepste snaar raakt Paulus hier: de vrede met God.

Over die vrede spreekt Augustinus in zijn boek Belijdenissen. Voordat hij zijn leven beschrijft en zijn zonden gaat belijden, begint hij met zijn diepste zoeken: zijn zoeken naar vrede met God. Hij schrijft dan zijn beroemde citaat: "U wekt de mens ertoe op om u te loven, want u heeft ons tot u geschapen en *ons hart blijft onrustig in ons totdat het rust vindt in U*".

Vrede. Waar vind je die eigenlijk?

En dan ook nog vrede met God!?? Kun je die wel echt vinden? Ik worstel zo vaak met God.

Ja, en dan komt Pinksteren in beeld: "...Gods liefde is in onze harten uitgegoten, door de Heilige Geest, die ons gegeven is".

Uitgegoten. Letterlijk: uitgestort. Als een stortbui. Een waterval. Een zee aan water.
Dat is Pinksteren: de Heilige Geest stort de liefde van God in ons hart uit.
Anders gezegd: door de Heilige Geest maakt God duidelijk aan ons, dat hij ons heel erg lief heeft.

Hoe doet de Geest dat?

Is dat een heel bijzonder, mystiek, gebeuren? Een warm gevoel, dat als een verliefdheid in je hart vloeit?

Nou, dat lees je in Handelingen 2. Het verslag van de Pinksterdag.

Dan zitten de leerlingen bij elkaar en opeens vult het huis zich met het geluid van een sterke storm, er verschijnen vlammen vuur op de hoofden van de leerlingen en ze gaan in allerlei talen spreken. Het is een wonderlijk gebeuren.

Mensen staan stil, luisteren, verbazen zich. Ze roepen: "Hé, ze spreken in mijn taal! Ik kan het verstaan!".

Het gevaar is nu, dat je al lezend stil blijft staan bij al deze tekenen. Bij de sensatie. Bij de stormwind, de vuurvlammen en de talen. En dat je vergeet waar het om ging.

Waar ging het om?

Dit: al die mensen horen de leerlingen in allerlei talen **over de grote daden van God** spreken.

Daar ging het om: die grote daden van God.

En wat zijn die grote daden?

Nou, alles wat er in de afgelopen dagen is gebeurd: de kruisiging van Jezus en zijn opstanding. En vooral: dat God daar de hand in had. Hij heeft Jezus gezonden. Door hem deed Jezus al die wonderen. God heeft Jezus uitgeleverd om gekruisigd te worden. Hij heeft het uit de dood opgewekt. En nu zit Jezus aan de rechterhand van God op de troon in de hemel. Jezus is de Messias.

Gods grote daden.

Dat is –zeg maar– het hart van het werk van de Heilige Geest: Hij zorgt ervoor, dat mensen over Gods grote daden gaan spreken. Daar vol van zijn.

Daarom heeft Hij mensen ook geïnspireerd om die grote daden vast te leggen, op te schrijven. We hebben een bijbel vol met geschiedenis. Ooggetuigenverklaringen van Gods grote daden. Een heel Oude Testament vol over bevrijding, vergeving, Gods toorn over verraadde liefde. Vier evangeliën vol over de wonderen van Jezus. Over het kruis. De opstanding. Het nieuwe koninkrijk.

De Heilige Geest is een **schijnwerper** op Christus. Op het kruis.

Dia

De Geest vertelt weinig over zichzelf. Maar veel over Jezus. Als een schijnwerper.

Wanneer je in België op de E-17 richting Brussel rijdt, zie je al van ver de grote kathedraal van Brussel staan: de Koekelberg. Schitterend in het licht van de zon. Dia.
Ook 's nachts.

Er liggen schijnwerpers in de grond onder dikke glazen platen. Die schijnwerpers zelf zie je dus niet. Je ziet alleen het licht, dat de kathedraal in het licht zet.

Zo laat de Heilige Geest alle licht niet op zichzelf, maar op Jezus schijnen.

En door Jezus schijnt de liefde van God in jouw leven.

Hij houdt van je.

Zoals een vader van zijn kind houdt. Vraag het maar aan Johan straks. Hoe hij naar Matthias kijkt!

Dia-wit

Het punt is, dat wij dat vaak maar moeilijk kunnen geloven. Dat God mij liefheeft.

We worstelen ermee. We twijfelen.

Ziet God mij wel tussen al die miljoenen?

En als God mij liefheeft, waarom is er dan zoveel pijn in mijn leven?

We lezen ook over de toorn van God en over het oordeel.

Of we kennen onze zonden te goed. Zonden die vaak zelfs elke dag terugkomen. En we denken, we voelen: 'Hoe kan God nu van mij houden!?!? Dat ben ik helemaal niet waard!!'.

En als je niet oppast laat je afstand groeien tussen jou en God.

Je durft niet meer te bidden.

Je raakt hem zelfs kwijt.

En dat ziet de satan graag.

Maar je maakt wel een heel grote fout.

Deze: je maakt Gods liefde voor jou afhankelijk van jouw gevoel. En van jouw vorderingen in je gevecht tegen je zwakheden en de verleidingen om je heen.

Je kijkt naar jezelf en je denkt: hoe kan God nu van mij houden?

Wil je weten waarom? Waarom God jou lief heeft?

Omdat Hij jou lief heeft.

God heeft jou niet lief, omdat jij hem lief hebt.

Jij groeit in liefde voor hem, omdat hij jou lief heeft. Het begon bij hem.

Gods liefde voor de wereld en voor jou berust op zijn eigen karakter. Daar zit de bron.

Hij kent de macht van het kwaad. Hij kent onze zwakheden ook.

Hij ziet ons ermee worstelen. Hij ziet ons vast zitten. Vallen. Kiezen. Twijfelen. Huilen.

Verlangen. Hij ziet hoe de macht van de zonde mensenlevens binnenbreekt en gevangen neemt. Hij ziet het vuil en de roest op ons leven zitten.

We zijn niet altijd zo mooi meer.

Maar daarom laat hij je nog niet los! Je laat je kind niet zomaar los.

Een voorbeeld: tegen het einde van de 15^e eeuw begon de beeldhouwer Agostina d'Antonio te werken aan een groot blok marmer om daar een spectaculair mooi beeldhouwwerk uit te maken.

Na een paar dagen hield hij op.

Het lukte hem niet.

Het stuk marmer zag er nu wanstaltig uit. Er zat geen vorm in.

Veertig jaar lang lag het stuk marmer ongebruikt in hen hoek van het atelier.

Toen zag Michelangelo op een dag het stuk marmer en begon zich er in te interesseren. Hij keek verder dan de wanstaltige buitenkant van het stuk marmer en zag er een mooi kunstwerk in. En dat ging hij eruit halen.

Toen hij klaar was stond er het mooie beeld van David.

Dia.

Een van de mooiste beeldhouwwerken uit de geschiedenis.

Michelangelo keek door de lelijke buitenkant heen en zag in dat gehavende stuk marmer een mooi beeld. Zo kijkt de Schepper door de buitenkant van mensen heen en ziet wat Hij van ons kan maken. Hij neemt je aan, wast je schoon, gaat met zijn Geest in je wonen en maakt iets moois van je. Je gaat op de grote zoon van David lijken.

Dia-wit

Hoe weet ik dat allemaal?

Hoe weet ik dat zeker?

Omdat "Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de heilige Geest".

Die Geest vertelt ons over de grote daden van liefde van God.

Die grote daden waren er al in het Oude Testament.

De schepping van de wereld. Adam kreeg Eva. De beloften aan Abraham. De bevrijding uit Egypte. Het beloofde land.

Gods liefde regende vaak in Kanaan. Soms heel dikke druppels.

Maar als zijn Zoon komt, Jezus, die ook nog eens voor ons sterft aan een kruis, ja, dan is Gods liefde wel erg duidelijk. Alsof de zon in een keer door de wolken breekt.

En, let erop, zegt Paulus: "Hij stierf voor ons toen wij nog zondaren waren! Ja, vijanden!".

De mensen stonden spottend aan de voet van het kruis. De Romeinen leefden in het verre Rome hun wrede dwaze levens. En wij waren nog niet eens geboren.

We hadden ons nog niet bekeerd. Ons leven en onze liefde was nog helemaal op onszelf gericht. We bestonden nog niet eens.

En toch hing de zoon van God aan het kruis.

Zo bewees God zijn liefde voor jou.

Bewees.

Die liefde is dus niet afhankelijk van jouw liefde of jouw vrome leven of jouw vorderingen in je gevecht tegen je zonden. En ook niet van jouw gevoel.

Dat is ook de diepe kant van de kinderdoop: straks krijgt Matthias het teken van de doop. Water stroomt over zijn hoofdje.

Als het teken van Gods belofte: "Matthias, ik zal je Vader zijn. In dit grote leven sta je nooit alleen. En wat er ook is, je mag altijd bij mij komen. Altijd."

Maar God belooft dit en geeft dit teken, terwijl Matthias nog niets gedaan heeft. Nog geen goed of kwaad. Nog geen spoor van bekering.

Gods liefde is er vanaf het begin.

Daarom zegt Paulus het ook zo: die liefde is in je hart uitgegoten.

Letterlijk: uitgestort.

Het zijn niet een paar druppels. Het is een stortbui. Een waterval.

Heel je leven wordt daarvan doordrenkt, als je onder deze waterval gaat staan. Zoals een spons doordrenkt wordt, als je die in water dompelt.

Want blijft het niet het allergrootste wonder, dat de Schepper van hemel en aarde zijn Zoon aan het kruis laat slaan, omdat hij jou niet kwijt wil!

Je bent met Hem verzoend.

Daar begint jouw bevrijding.

Denk daar eens over na in deze Pinksterdagen.

En vertel het aan je kinderen. Je vrienden.

Daarom is, ten slotte, de doop en het avondmaal zo mooi en diep.

Dat water en het brood en de wijn zijn zichtbare tekenen van die grote daden van God.

Foto's, die je bewaart in je hart.

Ik las over een vrouw, die een tijdje geleden overleed. Ze is 83 geworden.

Ze was nooit getrouwd.

Bij het uitzoeken van haar spullen werd er een gehavende oude foto gevonden van haarzelf en een jongen. Samen op het strand. Die vrouw bleek als meisje hopeloos verliefd te zijn geweest op die jongen. En hij op haar.

Maar de afloop was tragisch: hij is verongelukt.

Ze heeft daarna nooit meer zo van een ander kunnen houden en bewaarde de foto van die ene man, die ze de rest van haar leven heeft liefgehad.

Waarom?

Misschien vooral om zichzelf eraan te herinneren, dat er eens iemand zielsveel van haar heeft gehouden. Iemand voor wie zij alles was. Een gevoel, dat bij het ouder worden, zou kunnen vervagen, omdat ze deze liefde nooit meer zo had ervaren.

Die foto herinnerde haar eraan, dat de liefde, die zij had gekregen, niet verzonnen was. Om zichzelf wat te troosten in de dagen dat zij eenzaam was en oud.

Die foto vertelde haar, dat er iemand van haar had gehouden. Heel echt.

Dat is de doop. Dat is het avondmaal. Dat is de Heilige Geest.

Zij verzekeren ons van een liefde, die te mooi is om waar te zijn.

Als herinnering aan de dag, dat de Zoon van God zich voor ons overgaf.

Het zijn de tekenen van dat dierbare moment in de geschiedenis toen liefde een andere, diepere inhoud kreeg en ons leven binnenvloede. En bleef stromen. Als een brede rivier.

Koester deze Pinksterdag.

En ontdek het hart van God.

Amen.